

GRAN TEATRE
DEL
LICEU

Divendres, 23 de setembre a les 10,30 h. de la nit

FRANZ VON SUPPÉ (Split 1819 - Viena 1895) fou un dels creadors de l'opereta vienesa. En aquest gènere composà més de quaranta obres, presents actualment a tot el món només per les seves obertures, que són un bon reflex d'una música lleugera, alegre i també plena de força i espectacular brillantor. «Poeta i camperol», quina obertura podem escoltar avui, fou la primera de les seves operetes més conegudes (1845). Després vingueren, entre d'altres, «La bella Galatea» (1865), «Cavalleria lleugera» (1866), «Cops de bandolers» (1867) i «Boccaccio» (1879).

SERGEI RACHMANINOFF (Oneg 1873 - Beverly Hills 1943), un dels més excepcionals pianistes del nostre segle, no gaudeix d'una consideració unànime com a compositor, ja que la seva inspiració, el seu melodisme i el gran domini de l'instrument, donaren com a fruit una música espectacular i directa, però ben poc identificada amb els corrents composius de l'època en la qual visqué. El segon Concert per a piano i orquestra, d'un gran lirisme, fou el seu primer gran succés com a compositor (estrena a Londres l'any 1901, amb el mateix Rachmaninoff com a solista).

PIOTR I. TCHAIKOVSKY (Kamsko-Votinsk 1840 - San Petersburg 1893) composà la música per a tres dels ballets més importants de tot el repertori dansístic: «El llac dels cignes», «La bella dorment» i «Trencanous». Amb el seu sensible i refinat romanticisme donà a la música per a ballet una entitat pròpia que fins aleshores no tenia. Inclús aquesta música, com podem tornar a comprovar avui, és interpretada sovint, fora de les representacions, per totes les orquestres simfòniques. Colorit, frescor, exotisme i vitalitat es troben tanmateix a la segona suite del «Trencanous».

MANUEL DE FALLA (Càdis 1876 - Alta Gràcia 1946), el més universal de tots els compositors espanyols, culminà el seu període nacionalista amb l'estrena a Londres (1919) del seu meravellós ballet «El sombrero de tres picos», a càrrec dels Ballets Russos de Diaghilev (coreografia: Massine; decorats i vestuari: Picasso; direcció musical: Ansermet i protagonistes: Karsavina, Massine i Woizikovsky). A la segona suite trobem els tres fragments més populars d'aquest ballet, amb la serenitat de «Los vecinos», el gran «crescendo» de la farruca i la lluminosa explosió de la jota final.

PAU NADAL

PROGRAMA

I

Poeta i Camperol (obertura)

FRANZ VON SUPPÉ

Concert n.º 2 en do menor
per a piano i orquestra

SERGEI RACHMANINOFF

Moderato
Adagio sostenuto
Allegro scherzando

II

Trencanous (suite)

PIOTR I. TCHAIKOWSKY

- I. — Obertura miniatura
- II. — Danses caracteristiques:
Marxa - Dansa de la fada - Dansa russa: Tré-
pak. Dansa àrab - Dansa xinesa - Dansa dels
mirlitons
- III. — Vals de les flors

El Sombrero de tres picos
(Segona Suite)

MANUEL DE FALLA

Dansa dels veïns
Dansa del moliner (Farruca)
Dansa Final (Jota)

«ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA»

EULÀLIA SOLÉ, piano

Director: ALBERT ARGUDO

Ajuntament de Barcelona

51672